

עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 12א

מיום חמישי, ט' בכסלו תש"ע (26.11.2009) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר צבי בר – ראש העיר, מר אביהוא בן משה – סגן ראש העיר, מר יצחק שחם – סגן ראש העיר, מר אלי מוסרי – סגן ראש העיר, מר אריק נודלמן – יו"ר מועצת העיר, גב' ציפי חיזקי – חברת הנהלת העיר, גב' עליזה בורגר – חברת הנהלת העיר, עו"ד אברהם פומרנץ – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר רועי ברזילי – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, עו"ד צביקה ניר – חבר מועצת העיר, עו"ד גדי בלושטיין – חבר מועצת העיר, עו"ד דוד מנחם – חבר מועצת העיר, ד"ר אבי ליליאן – חבר מועצת העיר, מר אילן מאירי – חבר מועצת העיר, עו"ד רמי גני – חבר מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר, מר ישראל זינגר – חבר מועצת העיר, מר יהודה סגל – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: מר רמזי גבאי – מ"מ ראש העיר, גב' חני נחמיאס – חברת מועצת העיר, מר משה רווח – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר דוד בנימין – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה, מר חיים קונביץ – גזבר העיר, אדרי' חיים כהן – מהנדס העיר, עו"ד אירה יעקב סולוביצ'יק – סגנית היועץ המשפטי ומנהל המחלקה המשפטית, מר רפי פיליפסון – עוזר ראש העיר, גב' מאיה עציוני – דוברת העירייה, עו"ד דוד זילכה – מנהל מח' נכסים, מר יוני מנדלוביץ – מנהל מחלקת תקציב ועוזר גזבר העיר, מר עזרא גזית – מנהל התקציב הרגיל אגף הגזברות וסגן הגזבר, מר דוד מישורי – מנהל חשבונות אגף הגזברות, מר עפר קרול – חשב העירייה, עו"ד מאיר אמיר – מבקר העירייה, מר ישראל יפת – מנהל אגף משאבי אנוש, מר ראובן שמר – מנהל אגף התברואה ופיקוח עירוני, מר משה בודאגה – מנהל אגף החינוך, גב' בת-חן פיליפ – מנהלת אגף הרווחה, מר אהרון גודינר – מנהל מחלקת כיבוי-אש והצלה, מר פנחס בנהאל – מנהל מחלקת חנייה ומחלקת גנים ונוף, מר אלי שפרלינג – מנהל מחלקת שירותי חירום ובורסה, גב' טובה דואני – סגנית מנהל אגף הכספים ומנהלת מח' הגבייה וצרכנות מים, גב' בריל ברגמן – מנהלת לשכת ראש העיר, מר אברהם לב – מנהל יחידת מזכירות העירייה, מר זכריה סירי – מזכירות העירייה.

סדר היום:

אישור צו ארנונה לשנת 2010.

מר אריק נודלמן: ערב טוב, נא לשבת. אנחנו פותחים ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 12. אני אבקש את חיים גלרמן לקרוא פרק תהילים.

מר חיים גלרמן: בימים אלה נושא כל יהודי את עיניו ולבו לשחרורו המהיר של החייל גלעד שליט. אומר רק פרק תהילים כתפילה לראות את גלעד כמה שיותר מהר בביתו.

- חבר מועצת העיר מר חיים גלרמן, קורא מתוך ספר תהילים את פרק ע' -

מר אריק נודלמן: תודה. לחברי המועצה, יש לנו היום לא מעט נושאים ויש לנו שתי ישיבות, אז בבקשה להיות מרוכזים וקצרים. אני רוצה לתת...

מר צבי בר: אוקיי, אני מתחיל.

מר אריק נודלמן: בבקשה.

מר צבי בר: רבותיי, ערב טוב לכולם. יש לי בקשה. לא כולם יאהבו את מה שאנחנו נציג כאן. ברוכים כל חברי האגפים שנוכחים, כי אתם גם בסוף שנה ואתם מציגים את הנושאים שלכם. היתה לנו שנה, לקראת הכנסת התקציב, זו היתה הכנתה תקציב הכי קשה שהיתה מעולם בעיר. אבל אני לא איילל, כי מדובר על תאגידי המים, מדובר על מס בצורת שזה נופל עלינו, על כל נבחרי הציבור, ואני ביקשתי שכבר יעשו פעולה, עוד פעם הסבר, למרות שהתושבים, בצדק, לא מקבלים את ההסברים שלנו. תאגידי המים לקחו מאתנו כ-25 מיליון ש"ח ועוד כהנה וכהנה. אבל על זה אני לא מלין. אני רק אומר, באמת באחריות כבדה שבכבדות, אנחנו מציגים היום את התקציב, יש לנו כבר אורות ירוקים ממשד הפנים, כאלו ואחרים.

מר ישראל זינגר: איזה תקציב?

מר צבי בר: לא תקציב, חזור, ארנונה.

מר אריק נודלמן: אישור צו ארנונה.

מר צבי בר: בתקציב כבר גמרנו את הישיבה עם המעוניינים, עם ראשי

האגפים וכל העניין בעבודה, וכבר אני אומר – רובם קיבלו את מה שביקשו. רווחה, חינוך ואחרים. כולל רמת אפעל, שהשארנו אותם במצווה. לכן אנחנו הולכים כאן בדחילו ורחימו. כשאתם עולים עלינו, לאט לאט, ולהבין שהעסק – לא, זה טבעי, זה לגיטימי, הכל לגיטימי. גם ההפגנות בחוץ לגיטימי, זה הכל לגיטימי. אבל חיים, שיהיה בריא, ועבר לפני שבועיים, נמצא בבית חולים, חשבנו שלא נצליח להביא. הבאנו אותו לכאן ואל תעשו לו ולי התקפי לב, כי אנחנו רוצים לעבור את העניין. אז חיים, בבקשה תעלה ותאמר. אה, לפני זה.

מר אריק נודלמן: שנייה, לפני זה יש כאן. רמי ביקש, רמי פדלון.

מר צבי בר: רגע, רגע, אני לא גמרת. אני גומר, אני גמרת. עכשיו אני מציג את העניין. אתה תנהל איך שאתה רוצה, אבל אני רוצה להסביר במה מדובר. עשינו עבודה מדויקת עם פינצטה. ובכן, עם טובה ועם כולם, להלן נתונים. תקשיבו. סך הכל יש לנו 62,224 בתי אב. סך הכל 4,891,000 מ"ר. סך הכל 262,610 ש"ח חיובי ארנונה למגורים ברוטו. גודל דירה ממוצעת 78 מ"ר. מחיר ממוצע למטר ארנונה 53 ש"ח. סך הכל חיוב ממוצע לדירה 4,200 ש"ח לשנה. תוספת ברוטו לארנונה על פי חיוב בתוספת המקדם 1.6%, כולל הבקשה שלנו, היא 11,994,000 ש"ח. זה אומר שממוצע התוספת לבית אב הוא 192 ש"ח לשנה. זה אומר שממוצע התוספת לבית אב הוא 16 ש"ח לחודש. 15 ש"ח זה מנת פלאפל. בבקשה, חיים.

עו"ד רמי גני: רגע, אבל זה דיברת...

מר צבי בר: הזעקה היא לא כפי שהיא נשמעת.

מר אריק נודלמן: רמי, רמי.

עו"ד רמי גני: אבל זה דיברת על המקדם של 1.6%.

מר אריק נודלמן: אוקיי, חיים, בבקשה.

מר צבי בר: תיכף, זה חלק. זה חלק, עכשיו תשמע את היתר. רמי, תהיה סבלן.

מר ישראל זינגר: ממש אני אזיל דמעה.

דני, דני.

מר אריק נודלמן:

מר חיים קונניץ: ערב טוב. חברי המועצה קיבלו חוברת הבסיסית של הנתונים של הנכסים בעיר של דירות ועסקים, מה שלא מגורים. עם ההגדרות של האזורים, סוגי הבתים, כל מה שמשמע מכך. בנוסף לכך, אחרי ישיבת ההנהלה האחרונה, שהוחלט על תוספת לבקש אישור משרד הפנים ל-4.5% ארנונה חריגה, אנחנו שלחנו עוד כמה עמודים בשביל להשלים בין החוברת המקורית לבין המעודכן, הנתונים המעודכנים קיבלתם. עכשיו טלגרפית: קודם כל, להסביר עניין שאולי היה צריך להסביר עוד לפני שנים. ארנונה זה 5 שנים, מתאשרת אוטומטית על ידי החלטת ממשלה מלפני 5 שנים. והנוסחה אומרת ככה, פשוטה מאוד: לוקחים 50% מהאינדקס, המדד למחייה, 50%, ו-50% מהמדד של השכר הציבורי. זה נותן 100%. זה היה טוב אם היו מאשרים לנו את זה. אבל ברגע האחרון הכניסו איזה טריז, עז, לא יודע איך לקרוא לזה, שקיזזו מכאן תחת השם התייעלות 20%.

לכל הארץ.

מר ישראל זינגר:

מר חיים קונניץ: כל הארץ. זאת אומרת אנחנו, אם היו נותנים אינדקס מלא, זה לא עונה. מכיוון שאינדקס מלא כולל בעיקר מצרכים שבפיקוח וברישוי. זה לא השוק החופשי. אם לוקחים מזה ומורידים 20% זה כאילו לא עושים לא במכס, לא במע"מ, לא בשום הכנסה. התייעלות, הפירוש של המילה, יפה, מתאימה בהוצאה. דורשים להתייעל? אתם מוציאים X, תוציאו פחות. אבל להוריד מהכנסה זה אבסורד, זה סתם לקחת בלעג. לכן, אנחנו היינו נאלצים, בכדי לא לפגוע בשירותים לתושבים, לנהוג כפי שהוחלט בהנהלה, מבקשים עכשיו את אישור המועצה.

ההצטרפות של 5 שנים, שההקפאה 20% לכל שנה, בשנה 2006 זה היה צריך להיות ככה, הורידו. כן, זה ה-100%, הורידו 20% מזה – ככה. המצטבר שנה אחרי שנה, הגענו להשנה, הסיכום של חמשת השנים שהקפואו חמישית מהעדכון, זה נותן 3.16%. לכן, עם מה שאישרו לנו השנה, את המעבר האוטומטי ש-1.63% לא עונה על שום דבר. אז אנחנו היינו נאלצים, בליט ברירה, להעלות כך: החיוב הקודם למגורים היה 2,676,000 ש"ח. החיוב של לא מגורים ככה. סך הכל 540 מיליון ש"ח, זה היקף הארנונה ברוטו. מכאן יש עוד להבין שלא גובים 100%, יש הנחות. הכל על פי חוק. בנוסף לזה, ראש העיר הזכיר כבר נתון אחד, 4.5% נותן למגורים 11,994,000 ש"ח וזה-9,700 ש"ח. במיליונים, הכל במיליונים. 21. החיוב של 2010 יהיה 562,552,000 ש"ח. זה חיוב ברוטו. מה שאנחנו מבקשים לאשר כתוב כאן, נחסוך דיבורים. אם הכל מובן.

מר ישראל זינגר: מה הכל מובן? מה פתאום?

מר חיים קונניץ: אפשר להצביע. לא, בסדר.

מר צבי בר: מה אתה מבקש? עכשיו אנשים צריכים לדבר. רבותיי, הציע הצעה, עכשיו אני מזכיר שעוד 10 ימים יש ישיבת מועצה, או 14, על התקציב, ושם תראו במה זה מתבטא. אבל אדוני היו"ר, אני חושב ש...

מר אריק נודלמן: אז בואו נהיה היום יותר קצרים כי בישיבה הבאה אנחנו נרחיב את זה. ישראל, בבקשה.

מר חיים קונניץ: אני רוצה רק להוסיף משפט אחד.

מר צבי בר: רגע, ישראל, לפני זה. רגע. אני רוצה להזכיר. מה שזה מאפשר לנו, לתת לחינוך תוספת של 7.3 מיליון ש"ח, תוספת לתברואה 2.5 מיליון ש"ח, ותוספת לרווחה 1 מיליון ש"ח. תזכרו, וזה משאיר אותנו חיים, וזאתי אחריות כבדה.

מר חיים קונניץ: רק משפט אחד להוסיף, ברשותך. לפני שהבאנו את זה להנהלה, היו לי דיבורים עם ירושלים, עם משרד הפנים, וקיבלנו את ברכת הדרך. לכן אנחנו הגענו עד כאן.

מר אריק נודלמן: טוב, ישראל, בבקשה.

עו"ד אברהם פומרנץ: אפשר לעשות השוואה ל...

מר צבי בר: רעננה 7%, 10%, גבעתיים, שאני לא רוצה להתחרות, היא עושה 9%. בכל הארץ זה משתנה.

מר דני גולדשטיין: אבל כולם מעלים. חוץ מראשלי"צ כולם מעלים.

מר אריק נודלמן: טוב, בואו נענה אחד אחד, מישהו ישאל.

- מר צבי בר:** אני לא יודע מה הרמה בכל מקום.
- עו"ד דוד מנחם:** דני, למה בראשלי"צ לא מעלים?
- מר צבי בר:** אני לא יודע.
- עו"ד דוד מנחם:** למה בראשלי"צ לא מעלים?
- מר דני גולדשטיין:** כי הוא עשה משהו פופוליסטי.
- מר צבי בר:** לא, לא, לא, ראש עיר טוב, ובבאר שבע יש ראש עיר טוב.
- עו"ד דוד מנחם:** כל הכבוד.
- מר ישראל זינגר:** למה לא... פופוליסטי, דני?
- מר צבי בר:** עושים את השיקולים והכל. הכל לגיטימי.
- מר אריק נודלמן:** בואו לא נתחיל כולם ביחד. צביקה, צביקה.
- עו"ד צביקה ניר:** אני מסביר.
- מר אריק נודלמן:** לא, אל תסביר עכשיו. אל תסביר.
- עו"ד דוד מנחם:** לא, למה בראשלי"צ.
- מר אריק נודלמן:** לא, זה לא עכשיו. זהו, זהו.
- מר צבי בר:** מנחם, מנחם, לפני שאתה צועק, בשביל להחזיק את בתי הספר וגני הילדים שלך צריכים כסף.

ציריית רמת-גן
פרוטוקול מועצה של מנהלון מס' 12, מיום 26.11.2009

עו"ד דוד מנחם: לא, כסף קטן, כמה אתם נותנים שם?

???: דחיל רבאק.

עו"ד דוד מנחם: עזוב, אני בוועדת כספים.

מר צבי בר: תשאל את עליזה כמה כסף קטן.

עו"ד דוד מנחם: אני במקרה בוועדת כספים הייתי 5 שנים. עזוב.

מר אריק נודלמן: דוד, דוד.

עו"ד דוד מנחם: כסף קטן.

גב' ציפי חיזקי: איזה כסף קטן?

עו"ד דוד מנחם: קטן.

גב' ציפי חיזקי: איזה כסף קטן?

עו"ד דוד מנחם: בהשוואה לאחרים זה אפילו לא כסף.

מר רמי פדלון: בוא נוותר עליו, דוד.

מר אריק נודלמן: ציפי, ציפי.

עו"ד דוד מנחם: בהשוואה לדברים האחרים זה כלום.

מר אריק נודלמן: דוד, דוד.

עו"ד דוד מנחם: זה טיפה בים אפילו.

- מר אריק נודלמן:** בוא נעשה מסודר, בוא נעשה מסודר.
- עו"ד דוד מנחם:** צביקה ניר רצה להסביר לי למה בראשלי"צ...
- מר אריק נודלמן:** עזוב, עזוב, עזוב.
- עו"ד דוד מנחם:** לא, צביקה, דבר, נו.
- מר אריק נודלמן:** זהו. צביקה, צביקה, תפסיק. צביקה, תפסיק.
- עו"ד דוד מנחם:** לא, אבל אני רוצה שישמעו אותו...
- מר אריק נודלמן:** זהו, בואו נעשה את זה מסודר וקצת יותר רציני, כי הנושא באמת רציני.
- עו"ד דוד מנחם:** למה? דני אמר משהו טוב, דני גולדשטיין. שראשלי"צ הורידו.
- מר דני גולדשטיין:** ...
- מר אריק נודלמן:** תפסיק, תפסיק. דני, דני, אל תענה. דני, אל תענה. אל תענה.
- עו"ד דוד מנחם:** זינגר.
- מר אריק נודלמן:** ישראל, בבקשה.
- עו"ד דוד מנחם:** למה שלא נהיה שניים?
- מר אריק נודלמן:** אבל אל תעשה לי בכוונה את זה.
- עו"ד דוד מנחם:** לא, תגיד, חבל.
- מר אריק נודלמן:** דוד, אל תעשה בכוונה.

עו"ד דוד מנחם: למה בכוונה? הוא אומר לך על ראשלי"צ שהורידו, למה אנחנו לא?

מר אריק נודלמן: עזוב, אני אתן לך זמן.

עו"ד דוד מנחם: אוקיי.

מר צבי בר: בבקשה.

מר אריק נודלמן: ישראל.

מר ישראל זינגר: תודה לחיים, כרגיל, אבל הפעם באמת הוא פירט כדי שנבין מה זה עדכון, אז זה חסך לי. זאת אומרת שבעצם לפי העדכון, מי ששילם ארנונה בכל מדינת ישראל בסך 100 ש"ח ב-2009, לפי העדכון, אם אין משהו אחר, צריך לשלם השנה ב-2010 – 101.63 ש"ח. עכשיו, מה בעצם רשאית? אז אני רוצה שיבינו גם פעם ראשונה חברי המועצה, מי שאולי לא יודע, מה רשאית מועצת העיר, על מה היא בעצם יכולה להצביע מעבר, לאחר שהמדינה קבעה שהבסיס השנה הוא לא 100, נאמר, אלא 101.63 ש"ח.

מר צבי בר: תמשיך.

מר ישראל זינגר: רגע. בפני מועצת העיר עומדת 3 אפשרויות. אפשרות ראשונה להתאים, כמו שבאחת השנים, אפס. אפס, פירוש הדבר שרק העדכון שהממשלה קבעה הוא יהיה. זאת אומרת, לא מעבר לזה. עלייה של 1.6%. אפשרות שנייה שמוצעת כאן, להעלות את הארנונה מעבר לעדכון הארצי, ופה בשיעור זה, בערים אחרות בשיעור אחר. באופן חוקי, רשאית מועצת העיר גם להמליץ ולהצביע על להפחית את הארנונה. זאת אומרת, עכשיו מה קורה? נכון שזה לא סוף התהליך, ציין את זה חיים. באופן מעשי, כי צריך להביא את זה לאישור, לחתימה של שר הפנים ושר האוצר.

מר צבי בר: שר הפנים.

מר ישראל זינגר: באופן מעשי, אוקיי. לא קרה בעבר שהשר לא אישר החלטות

שהתקבלו בהנהלת העיר, אלא אם כן ההצעה היתה חריגה במיוחד. ניסיון העבר מלמד כי בדרך כלל, אולי חוץ ממה שהזכירו פה, עירייה, לא זכור לי, או לא מצאתי שעירייה הציעה להוריד את הארנונה העירונית. עכשיו, האם, אם מועצת העיר תצביע עבור הורדה, תיכף ניכנס למה שאתה אומר, מה זה ישפיע. אבל האם השרים, האם השר יצביע נגד, יתנגד? אז פה זה תלוי. עיר שנמצאת בגירעון ומקבלת סיוע ממשלתי, לוד הוזכרה לאחרונה, גם אחרות, מענק איזון, לא תקבל כמובן אישור, כי העול הנוסף ייפול על הממשלה. לעומת זאת, לעיר מבוססת כמו רמת גן, שלא מקבלת מהממשלה מענק איזון ושגביית הארנונה בה, וזה באמת לכבוד המחלקה ומי שעושים, גביית הארנונה בה מסודרת ומהגבוהות בארץ, ואנחנו בצדק מתגאים, כ-92%, ודי סיסטמטי. לא תהיה כל מניעה חוקית, או לא תהיה מניעה מעשית, לקבל את האישור הפורמאלי של השר. זאת אומרת שבעצם מבחינה פורמאלית, כדי להעמיד דברים על דיוקם, כמו שדיברת על העדכון, זה בתור הקדמה, אז אין מניעה להעלות, אין מניעה להוריד וגם להשאיר את זה. זאת אומרת, מעשית בעצם אנחנו נדרשים להצביע על העלאת הארנונה ב-6.13% לדירות מגורים ועסקים. ראיתי מלבד 2-3 סעיפים, בעצם זה אן-בלוקט לגבי כולם.

עכשיו, האם באמת הכרחי להעלות את הארנונה מבחינת הדברים שצינת? ואני אעשה פה בקצרה, מכיוון שיהיה גם נושא של, רק כמה נקודות שהן לא שונות בהרבה משנה שעברה. קודם כל, לגבי תעריפי מגורים, וזה כמובן ישפיע על התקציב, וכך, שלוש הערות על תעריפי מגורים. העיר מחולקת ל-4 אזורים, בכל אזור יש בין 3 ל-7 תעריפים לפי סוג הבניין. לגבי בניינים מסוג ד', שמחויבים באמת לפי התעריף המזערי, החוקי 30.49, כאן אני מציע ודאי לא להעלות. מדובר על סכום קטן, אבל לא להעלות. הערה שנייה לגבי מגורים: אני מציע לחייב את הבניינים מסוג ג' בכל האזורים בתעריף המזערי, ובדרך זו בעצם לאחד בניינים מסוג ג' וסוג ד' לאותו סוג בתעריף המזערי. תיכף אני אביא את הסיכום הסופי באחוזים להצעת. ולגבי בניינים מסוג ב' בכל האזורים, אני מציע בכל האזורים, מציע הורדה של 7% מהתעריף שחל עליהם היום. עכשיו, זה היה לגבי מגורים.

לגבי עסקים, שתי הערות. עסקים באזורים ב' ו-ג' מחויבים בתעריפי ארנונה נמוכים על 300 מ"ר ראשונים ותעריפים גבוהים בגין כל 1 מ"ר נוסף. כלומר, תעריפים פרוגרסיביים. וההפרש הוא בין 5 ל-8 ש"ח. עכשיו, אני חושב שהתפיסה הזאת היא לא נכונה. ניקח לדוגמא, לא ראשל"צ, ניקח את רעננה. שם חוקק לפני 4 שנים...

מר צבי בר: לא להפריע.

מר ישראל זינגר: תעריף תעשיית הייטק רגרסיבי, כלומר הולך ופוחת בהתאם לגודל הנכס, והמטרה היתה, וזה נשמע הגיוני, בזכות זה נבנו שם הרבה מאוד אלפי מטרים

מרובעים, ואני חושב שניתן לעשות את זה גם לבנייני משרדים. בינתיים ההצעה שאני מציע, לבטל את החיוב הגבוה בגין שטחי מסחר ומשרדים העולים על 300 מ"ר, לחייב בתעריף אחיד על כל השטח כדי לעודד שיהיו יותר.

מר צבי בר: ברור.

מר ישראל זינגר: דבר שלישי, לגבי תעריפי מלאכה. מלאכה גבוהים מתעריפי תעשייה, למרות שקשה לעיתים להבחין בין שימוש לתעשייה לבין שימוש למלאכה, וזה גורם גם להרבה מחלוקות חוזרות ונשנות, וזה מגיע לעירייה, לא אומר צודק תמיד או לא צודק אף פעם. קשה, בכל אופן, להצדיק הבחנה זאת, ואני מציע שגם תעריפי המלאכה יופחתו ויושוו לתעריפי התעשייה. אם כל זה בא, סליחה, ועוד נקודה אחת לגבי בתי תוכנה, שנעשה לפי הצעתי לפני 5 שנים, משהו שהיה לגבי החוק. אני מציע לגבי הפסיקה, באמת הם נחשבים לתעשייה, בתי תוכנה, אבל בגוש דן יש ערים רבות שרצו לעודד את תעשיות ההייטק ולכן, כדי למשוך את זה לעיר, ולכן אני...

מר צבי בר: ברור.

מר ישראל זינגר: מציע להוריד תעריפים לבתי תוכנה. זה הורדה. מאיפה יבוא הכסף? מאיפה יבוא הכסף?

מר צבי בר: אוקיי.

מר ישראל זינגר: רגע, זה המינוס.

מר צבי בר: כן.

מר ישראל זינגר: אז קודם כל, לפני שנה, אמנם אנחנו עוד לא דנו בתקציב, אבל לפני שנה בתקציב, זה היה ביחד באותה ישיבה, דובר שהחובות של הארנונה עד שנת 2005, לפני שנה הגיעו ל-150 מיליון ש"ח והאחוז שנצפה שניתן יהיה לגבות זה אחוז מזערי, אפילו לא 1%. לפי הערכה גסה שלי, היום לפי זה, עוד לא ראיתי את ספר התקציב, אמורים להגיע לכ-180 מיליון ש"ח. חלק נכבד מחובות אלה, כפי שקיבלתי, הוא ממספר קטן של נישומים שיש להם רכוש וניתן לגבות את החובות בתוך רכוש. כמו שהעירייה עושה לגבי נושאים אחרים, גם לגבי ארנונה

וגם לגבי חניה, ההצעה היא לפנות, כלומר בתהליך חוקי, למשרד עורכי דין שיהיו מוכנים לפעול בהליכים משפטיים לגביית חובות. מדובר על החובות הגדולים, כמובן. והסעיף השני, הזכרתי אותו גם לפני שנה, אז אני מבקש את חיים שוב לבדוק לגבי חיובי הארנונה, האם הם נעשים לפי האזורים השונים, האם זה בדיוק לפי הגדרות החוק, לגבי משרדי ממשלה או משרדי ביטחון. לסיכום, הבאתי פה כמה דוגמאות, ודאי יש יותר. אינני בקיא, התייעצתי כמובן עם מי שהרבה יותר בקיא בכך, עו"ד אלי קרוסטוביץ'. יש כמובן פנים לכאן ולכאן. ניתן...

מר צבי בר: בבקשה.

מר ישראל זינגר: זאת אומרת, כדי להגיע לאותו שירות לציבור שניתן היום ואף להגדיל – נכון, יש הרבה גזירות, הזכרת את נושא המיס, הזכרת דברים אחרים, הזכרת את נושא ההתייעלות שקיים לכולם. אבל יש פה מספר דברים. א) אני חושב שניתן לבדוק טוב יותר בסעיפים. ב) כמובן שניתן לעשות, חיים, דיברת על התייעלות. התייעלות, ההפך מזה זה לא דווקא בזבזנות, אלא תלוי איך מארגנים את זה. אני חושב שבנקודה זאת, באמת עם התייעלות ככונה יותר במוסדות שתלויים בעירייה, לאו דווקא...

מר אריק נודלמן: ישראל, תסיים.

מר ישראל זינגר: לאו דווקא בבסיס. עוד שנייה.

מר צבי בר: הוא בסדר, זה בסדר.

מר ישראל זינגר: בבסיס שאתה הזכרת, ניתן להגיע לכך שלא תהיה פגיעה. הצעתי, לסיכום.

מר צבי בר: ברור.

מר ישראל זינגר: הצעתי לסיכום היא: לפחות, לפחות כקו אדום, לא להעלות אלא את העדכון, כמו שהיה לפני שנתיים ב-2008, שזה יהיה אפס נומינלי אבל ריאלי ב-1.3, למרות שלפי החישוב, אם תקחו בחשבון לפחות את הסעיפים שאמרת, אז ניתן בעוד 1.8% להוריד.

מר צבי בר: אני רוצה רק לענות לך. אתה לא חייב לענות. מה עליי לעשות עם

ספיבק, שדורשים שאני אקח הם ארנונה ואנחנו לא אוהבים את זה, מה עם הדרישות לקחת מתל השומר על 400,000 מטר כל הפרוזדורים ארנונה, מה לעשות? זה עניין של ישיבה. וכמובן אני אומר לך, אם תאגיד המים לא יוצא לדרך אני מחזיר את זה ורוצה העלאת ארנונה רק של 2.5%. לקחו מאתנו הכנסה של 30 מיליון ש"ח בכוח, משירותים שנותנים לך. ומכריחים אותנו לעשות את זה. עכשיו מדובר רק על 192 לשנה. ולכן אני מעיז לומר שזה אחריות כבדה, ואני, זה לא יקרה. פה אחד הייתי הולך, שהעיר כולה תעמוד אחרי האזרחים שלה. זה לא שאני. מחר יהיה כאן מישהו אחר, זה לא זה.

מר יהודה סגל: מה?

מר צבי בר: סגל, זה לא יקרה ב-20 שנה הבאות. סגל. לא יקרה. תקשיב, זינגר, זה פשוט אחריות כלפי התושבים. אני מדבר, הרבה דברים אחרים חיים יענה, אבל אני רק אומר.

מר ישראל זינגר: עוד הערה אחת תרשה לי. מכיוון שהזכרת את הדברים האמוציונליים, וכמובן שאני מסכים איתם, אני מיד יכול להזכיר לך דוגמא, דוגמא אחת, שקשורה למשל לחינוך והתייעלות וחסכון בכסף. לטובת החינוך, שאני אדבר עליה בהצעה לסדר. שלמשל יש גופים, אגף חינוך...

מר צבי בר: נגיע לזה. אני יודע שאתה רוצה לאחד את בית עמנואל...

מר אריק נודלמן: אוקיי, חיים.

מר ישראל זינגר: אני רוצה לחסוך כסף.

מר אריק נודלמן: חיים, אתה רוצה לענות עכשיו או שלא?

מר צבי בר: רגע, כשמדברים התייעלות, תראה בתקציב קיצוץ משרות. גם את זה אנחנו מציגים. עכשיו מדברים רק על ארנונה. חיים. יאללה, בואו נרוץ קדימה. חיים. רגע אחד. מנחם. חיים רוצה לענות.

מר אריק נודלמן: חיים, חיים. חיים, תקשיב רגע. אתה רוצה אחד אחד או שכולם?

- מר אלי מוסרי:** לכולם ביחד.
- עו"ד דוד מנחם:** עדיף כולם.
- מר אריק נודלמן:** סגל, בבקשה.
- עו"ד רמי גני:** אני אבקש.
- מר יהודה סגל:** רמי ביקש לפניי.
- עו"ד רמי גני:** אני מבקש להיות...
- מר אריק נודלמן:** רמי, סליחה.
- מר צבי בר:** סגל, אתה לא חייב.
- מר אריק נודלמן:** סליחה. יש לנו, באמת, אני עוד פעם חוזר ואומר.
- עו"ד רמי גני:** קצר, קצר, אתה יודע שאני קצר ולעניין.
- מר ישראל זינגר:** אבל ארנונה זה חשוב.
- מר אריק נודלמן:** לא, לא, לא, אני רואה שיש עוד ישיבה שנייה.
- עו"ד רמי גני:** יש, אנחנו יודעים הכל. אני רוצה להיות קצת יותר ברור וחד מחברי. אני לא נכנס לרזולוציות האלה מה צריך לעשות ומה לא. אני חושב שזו פשוט חוצפה להעלות את שיעורי הארנונה דווקא בעת הזאת ברמה הזאת. עכשיו בוא אני אסביר על מה אני מדבר. המצב הכלכלי פה כולם יודעים, המשבר הכלכלי שעבר כולם יודעים. לבוא לתושבים, דווקא עיריית רמת גן שמתהדרת בזה שאנחנו מובילים בתחומים כאלה ואחרים, פעם אחת תעשו משהו שנראה קצת שונה. פעם אחת לבוא לתושבים...

מר אריק נודלמן: אל תפריעו לו.

עו"ד רמי גני: פעם אחת נבוא לתושבים ונגיד: לא מעלים את הארנונה.

מר אריק נודלמן: משה כהן.

עו"ד רמי גני: בניגוד אולי לכל העיריות האחרות. איפה הובלה אולי בתחום הזה? את האזרח הקטן, רבותיי, את האזרח הקטן, זה שעכשיו נפרט לאן הולכים הכספים זה נורא חשוב, אבל אפשר להוציא את הכספים האלה גם ממקומות אחרים. אם נחסוך בהוצאות של בכירים והוצאות של נסיעות לחו"ל ואולי נשלח גם חברי אופוזיציה לחו"ל על חשבוננו, שלא יודעים, אפילו לא שולטים בשפה האנגלית אבל נוסעים להונגריה בשביל לפגוש שם, אפילו לא הגישו דו"ח...

מר צבי בר: בתקציב העלינו את הנסיעות לחו"ל ב-150,000 ₪.

עו"ד רמי גני: אז אולי צריך להוריד את זה.

מר צבי בר: הכפלנו.

עו"ד רמי גני: זה לא יתקן את המצב. אבל בפעם הזו... רגע.

מר אריק נודלמן: שנייה, שנייה.

מר ישראל זינגר: רגע, אל תפריעו.

עו"ד רמי גני: שר האוצר הוא שלנו.

מר ישראל זינגר:...תירגע.

עו"ד רמי גני: אבל הארנונה בעיר הזאת היא גם.

מר צבי בר: אביהוא.

עו"ד רמי גני: עיר כמו רמת גן מבוססת, יציבה. אני יכול גם להציע, זה נורא פשוט, יש כמה עשרות מיליונים שחייבים, יש כמה עשרות מיליונים שקבלנים חייבים פה. זה כבר סוגר לנו את ה-4 שנים הבאות. מספיק שניקח 40 או 50 מיליון שבתביעה אחת, ומספיק שניקח משנקר מה שאישרנו להם פה 17 שנה בחינם, 22,000 ₪.

עו"ד דוד מנחם: עוד לא אישרו.

עו"ד רמי גני: עוד לא אישרו, אבל מדובר על זה.

עו"ד דוד מנחם: לא יאשרו.

עו"ד רמי גני: את המתנה כבר נתנו.

עו"ד דוד מנחם: זה לא היה אמור לבוא לדיון היום.

עו"ד רמי גני: הנה עוד 5 או 10 מיליון ₪. פעם אחת לבוא ולא להעלות את הארנונה. לבוא ולהעלות בשיעור 4.5% מעבר למקדם שמשרד האוצר קבע או שמשרד הפנים קבע, אני חושב שזו פשוט חוצפה. אני הייתי אומר דווקא בעת הזאת לא להעלות את הארנונה.

מר אריק נודלמן: זהו, חיים.

מר יהודה סגל: אני גם רוצה.

מר אריק נודלמן: סגל, ביקשת שהוא. אה, לפניו. אוקיי, בבקשה.

מר יהודה סגל: אני מבקש לחלק את התשובה שלי לשני חלקים. קודם כל, משהו כללי. לגבי מה שחיים הציג לנו. חיים הציג לנו שבמהלך 5 השנים יש לנו גירעון של 3.16% מצטבר. בהפחתות של המדינה.

מר חיים קונביץ: מהאינדקס.

מר יהודה סגל: כן, כן. אם אני לוקח את האישור של ה-1.63% שהמדינה אישרה היום, מפחית את זה מה-3.16% שיש חוב מצטבר, אז אנחנו יכולים להעלות את הארנונה ב-1.5%, זה מה שחסר לנו בעצם. רגע, זה מה שחסר לנו בעצם, לדעתי. לדעתי. עכשיו, מה אני בא ואומר? ישראל דיבר, המדינה הורידה...

עו"ד דוד מנחם: זה מתאים לך, צבי.

מר יהודה סגל: המדינה הורידה, זה חשבון לוגי.

עו"ד דוד מנחם: זה מתאים.

מר יהודה סגל: המדינה הורידה את המרווח ב-20% בגין יעילות. אני חושב שהיא הורידה ב-20% כי היא יודעת שאפשר לייצל הרבה יותר. אבל היה לה מאוד קשה מבחינה פוליטית להוריד יותר מ-20%. אבל, ישראל דיבר פה על דבר מאוד מעניין, שחיים, אתה פרסמת את זה, שיש לעיריית רמת גן חובות ארנונה מצטברים של 150 מיליון ₪. אז אני מציע שני דברים. לפני שאני אכנס לכמה דוגמאות, אז אני מציע דבר אחד עקרוני. מדינת ישראל, מס הכנסה במדינת ישראל, חיים, עשה בזמנו דבר מאוד מעניין. הוא עשה דבר שנקרא מלשינון. מלשינון אמר אנשים יבואו ויספרו וילשינו על אנשים, כולל מעבידים, מעסיקים שלהם.

מר אריק נודלמן: זה מה שהם עושים.

מר יהודה סגל: בסדר גמור. אנשים יבואו, יספרו על מי גנב, מי העלים מס. אני אומר, אתה צבי אמרת, שאם יהיה לנו כיסוי ל-30-25 מיליון ₪ שבעצם יעלה לנו תאגיד המים, אין לי, אתה תוריד את הארנונה ל-2.5%...

מר צבי בר: אתה תשמע מחיים את כל הניסיונות לגבות את הכסף, שחלקו, לצערי, אבוד. אבוד. מעשרות שנים.

מר יהודה סגל: תראה, אני לא מתווכח כרגע. תלוי מי גובה את זה, זה הכל. אבל, אני בא ואומר, אם נצליח באיזושהי צורה כזאת לגרום לזה שיהיו ברמת גן מלשינונים, אני לא מתבייש בשם הזה. נצליח להערכתי לגבות 20% מה-150 מיליון ₪ האלה. זה ה-30 מיליון ₪ שאתה מחפש.

- עו"ד דוד מנחם:** אני נגד מלשינונים. סגל, אני נגד מלשינונים.
- מר יהודה סגל:** אני רוצה לתת כמה דוגמאות שנראים לי כאבסורדים בנושא של ההחלטה לגבות את הארנונה. אני לוקח, לדוגמא, בספר שהעברת לנו, חיים. יש שם סעיף שנקרא שטחי חניונים מסחריים. השטחים האלה, אנחנו גובים מהם 30.46 ₪ למ"ר. אני שואל שאלה פשוטה ואפילו לא אתן עליה תשובה. חיים, מי מפעיל את החניונים האלה? אנשים שבעצם מכניסים יד ארוכה לתוך הכיס שלנו, סוחטים מאתנו דמי חניה אבסורדיים, ומהם אנחנו גובים את המינימום ארנונה שאשר לגבות. אחד. לגבי בריכות שחייה, למשל, כן? זה עסקים לכל דבר. למה צריכים לגבות מהם ארנונה כל כך נמוכה? למה? מדינת ישראל קבעה בזמנו חוק לגבי תל השומר...
- מר רמי פדלון:** יהודה, הם בקושי חיים, על מה אתה מדבר, תגיד?
- מר יהודה סגל:** מה זה מעניין אותי? שלא יחיו. מי שלא יכול לחיות שיסגור את העסק וילך הביתה.
- מר רמי פדלון:** עזוב, אתה רוצה שיהיו לך בריכות בעיר. על מה אתה מדבר?
- מר יהודה סגל:** אז תפעיל אתה, העירייה תפעיל את זה.
- מר רמי פדלון:** לצערי, זה כבר קורה וזה לא טוב.
- מר אריק נודלמן:** רמי, רמי.
- מר יהודה סגל:** צבי, תראה, אתה העלית, הזכרת פה בדוגמא של תל השומר.
- מר אריק נודלמן:** עליזה, תנו לו לסיים.
- מר יהודה סגל:** של ארנונה לתל השומר. יש חוק, החוק קובע שמדינת ישראל יכולה עפ"י חוק להלאים שטחים לצרכי ציבור ו/או לצרכי צבא. אבל...

עו"ד דוד מנחם: להעלים או להלאים?

מר יהודה סגל: ברגע שהחוק, ברגע שאותו שטח מתהפך ונהיה עסק מסחרי, צריכים קודם כל להחזיר את השטח הזה לבעליו. אז בתל השומר, למשל, בנו מלון ובנו תחנת דלק ובנו חניון ענק, שהם עסקים פרטיים.

מר צבי בר: משלמים טבין וטקילין.

מר יהודה סגל: אוקיי.

מר צבי בר: טבין וטקילין.

מר יהודה סגל: אוקיי. צבי, אתה עושה מאמצים, ותבורך על כך, להביא אמנים ולהביא תרבות לרמת גן. אז אני שואל, למה צריכים חניונים לשלם 30 ש"ח למ"ר וסטודיו לאמנים צריך לשלם 95 ש"ח למ"ר? למה בתי מלאכה, שבקושי מצליחים להוציא פרנסה, צריכים לשלם 186 ש"ח למ"ר לעומת 30 ש"ח של חניונים כאלה או אחרים? למה גני ילדים, למה הם צריכים לשלם 113 ש"ח למ"ר כאשר יש עסקים אחרים שמשלמים 30 ש"ח למ"ר? למה בתי קפה ומשרדים ישלמו 328 ש"ח למ"ר? איך אתה יכול להביא בתי קפה לרמת גן, להפעיל מערכת כזאת, שאתה רוצה להפעיל אותה, ותבורך על כך, תקבל גיבוי מאתנו. איך אתה רוצה שהם ישלמו?

מר צבי בר: עכשיו נפתחו עוד 4 בתי קפה.

מר יהודה סגל: איך אתה רוצה שישלמו 325 ש"ח למ"ר?

???: רצים, רצים לפה.

מר יהודה סגל: כן.

מר צבי בר: סגל, ביקשתי ממשרד הפנים אישור להוריד את הארנונה לבתי קפה, אמרו לי לא. רציתי שכל חנות שנייה יהיה בית קפה. יש ויולה בגבעתיים, רציתי מאה כאלה. לא מאשרים. כל דבר עם טלסקופים. הלאה.

מר יהודה סגל: אוקיי. אני רוצה לסכם, להגיד דבר פשוט. מהנתונים הפשוטים שהבאתי, אנחנו רואים שנעשה פה, אני לא רוצה להגיד עוול, כי אני חס וחלילה לא מאשים אף אחד, אבל לדעתי שיקול הדעת בקביעת הקריטריונים, לדעתי הוא מוטעה וחייבים לחזור אליו, ואז אפשר יהיה להעלות, אולי, ב-2.5%, כמו שאתה מבקש להעלות את הארנונה.

מר צבי בר: אתה חייב להיכנס לחיים מחר או ביום ראשון ולראות שהדברים הם לא כמו שאתה מציג אותם. טובה, ברשותך, את יכולה לדבר עכשיו על הגבייה?

עו"ד דוד מנחם: סליחה, סליחה, אריק.

מר צבי בר: אתה לא יודע מה שעשינו סביב זה. רגע. אתה לא יודע. בבקשה, חיים.

מר אריק נודלמן: שנייה, שנייה, יש עוד אחד. חיים, חיים, שנייה.

עו"ד דוד מנחם: חיים, חיים. אני אגיד כמה...

מר אריק נודלמן: שב, שב, אני אקרא.

עו"ד דוד מנחם: אני אומר כמה דברים קצרים. קודם כל, נתחיל בדברים שדני גולדשטיין אמר. אנחנו צריכים ללמוד מראשלי"צ.

מר צבי בר: לא שמעתי מה הוא אמר.

עו"ד דוד מנחם: שראשלי"צ לא העלו את הארנונה.

מר דני גולדשטיין: היחידה שלא העלתה.

מר ישראל זינגר: הורידה.

עו"ד דוד מנחם: היחידה. אולי בגלל שקוראים להם 'ראשון' אז הם ראשון.

לא הורידה. !!!:

מר צבי בר: מה שראשלי"צ עשתה, היא עצרה את כל הבנייה.

עו"ד דוד מנחם: שנייה רגע.

מר צבי בר: הם אמרו: 'אנחנו לא רוצים יותר תושבים'. זהו, זה מה שהיה החודש.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, תנו לי ברצף, חבל, אני רוצה להגיד כמה דברים קצרים, חבל.

מר אריק נודלמן: חיים, חיים, תן לו לסיים.

עו"ד דוד מנחם: קודם כל, לגבי...

מר חיים קונביץ: אני רק רוצה לתקן טעות, אתם מסבכים. ראשלי"צ החליטה להוריד, משרד הפנים לא אישר. ראשלי"צ פנתה לבג"ץ, הפסידה את הבג"ץ. ולראשלי"צ, היה לה נימוק טוב. היא אמרה: לנו, אנחנו לא מקבלים מענק, יש לנו מערב ראשלי"צ, עוד שטחים מרובים לפיתוח, פיתחנו ויש לנו מספיק.

מר צבי בר: יש להם איקאה אחד.

מר חיים קונביץ: למרות הכל, לא נתנו לראשלי"צ.

עו"ד דוד מנחם: אוקיי. חיים, סליחה, ישראל, ישראל, שנייה.

מר אריק נודלמן: תמשיך.

עו"ד דוד מנחם: קודם כל, אני חושב שמכיוון שברמת גן אנחנו, מה שנקרא, לא רעים בכלל, בלשון המעטה, בבניית מגדלים, היטלי השבחה שם גבוהים ביותר, אז יש, משם אפשר לקחת כספים. זה דבר אחד. דבר שני, אנחנו אומרים שאין כספים. לפני מספר שבועות.

מר צבי בר: אל תפריעו לו.

עו"ד דוד מנחם: חיים קונביץ, לפני מספר שבועות פתרנו בדרך לא חוקית, פניתי עם זה לוועדה המחוזית, בשד' ירושלים היטל השבחה ב-2.5 מיליון דולר. קטן עלינו. מה קרה שעכשיו אנחנו נכנסים לכיס של אנשים, שאנשים שאין להם, יש כאלו שאין להם מה לאכול, התוספת הזאת בשבילם זו מכת מוות. צריך להבין שאת האנשים לא מעניין האחוזים, 4.5% למשפחה מסוימת זה לא 4.5% למשפחה אחרת. יש אנשים שה-5% האלה זה לחתוך בבשר החי שלהם. אני לא ראיתי...

מר דני גולדשטיין: 5% זה 10 ש' לחודש.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, לא להפריע, לא להפריע.

מר דני גולדשטיין: למה לא להפריע? אתה...

מר אריק נודלמן: דני, דני.

מר דני גולדשטיין: 5% זה 10 שקלים.

עו"ד דוד מנחם: 10 שקלים יש כאלו שבשבילם זה הרבה.

מר אריק נודלמן: דני.

מר צבי בר: דני.

עו"ד דוד מנחם: דני, יש אנשים ש-10 ש' בשבילם...

מר צבי בר: מנחם.

עו"ד דוד מנחם: זה כמו שאצלך 100,000 ש'.

מר צבי בר: אני לא אפריע, אבל אני רוצה להגיד לך משהו.

עו"ד דוד מנחם: שנייה, שנייה.

מר צבי בר: היתה לי בקשה לראות את הרב עובדיה.

עו"ד דוד מנחם: אוקיי, בסדר...

מר צבי בר: אתה יודע למה ביקשתי.

עו"ד דוד מנחם: שנייה.

מר צבי בר: אני אגיד לך למה. כשהלכו להעלות את מחיר הלחם האחיד ש"ס אמרה היא עוזבת את הממשלה ועצרו את זה. כשהעלו את המים במס בצורת ותאגידים רצתי ואמרתי: אתם לא יודעים מה עומד לקרות. לא הצלחתי.

עו"ד דוד מנחם: מה אני...

מר צבי בר: לא הגעתי אל הרב עובדיה.

עו"ד דוד מנחם: מה אני רוצה לומר? אי, יש הרבה כסף שאפשר לגבות, ואנחנו מוותרים עליו. מצד אחד היטלי השבחה. כמו שאמרתי, שדי ירושלים. דבר שני, אחד הנושאים שעולה פה, נדמה לי זה סעיף 12.4, אם אני לא טועה, לגבי שנקר. לא משנה שב...

מר אריק נודלמן: לא, בוא לא ניכנס. בוא לא ניכנס.

מר צבי בר: נגיע, נגיע.

עו"ד דוד מנחם: אין בעיה.

מר צבי בר: ואז יהיה נאום ארוך מאוד של שנקר.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, סליחה.

מר צבי בר: נגיע.

עו"ד דוד מנחם: מיד נדבר על זה. רק מה אני רוצה לומר כאנקדוטה? למרות שגם זה לא היה אמור להגיע להיום, כי בוועדת נכסים אמרנו שזה לא יגיע היום. שם פוטרים את שנקר 17 שנים.

מר צבי בר: הבנו. הבנו.

עו"ד דוד מנחם: לשכירות של 22,000 ₪.

מר צבי בר: זה בשביל שהילדים שלך ילמדו שם.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, זה 5 מיליון ₪. אין בעיה. שנייה רגע, סליחה.

מר רמי פדלון: הם ילמדו שם גם אם ישולמו דמי שכירות ראויים.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, 17 שנה פוטרים אותם מ-22,000 ₪.

מר אריק נודלמן: אוקיי, נחזור לזה.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, אני עוד לא דיברתי את מה שאחרים. אז א', לא הסכמנו. ב', אתה התנגדת וגם אריק התנגד ואמר לי שלא מביאים את זה היום. על מה אתה מדבר? זילכה יודע שאמרנו את שנקר לא מביאים להיום. סליחה. למה? כי היה חסר שם חוות דעת שמאי להסביר למה פוטרים אותו. אז אמרנו תהיה ישיבה אחרת. שכחת? אתה אפילו היית איתי וגם אריק התנגד לזה. טוב, עכשיו, זאת אומרת שם 5 מיליון ₪, 2.5 מיליון ₪...

מר צבי בר: אתה יודע מה, אני לוקח ארנונה משנקר ולוקח גם מבית הספר שקיבלת מתנה, גם אתה תשלם את זה, בסדר?

עו"ד דוד מנחם: סליחה, לא קיבלנו שום דבר.

- מר צבי בר:** הולך.
- עו"ד דוד מנחם:** אתה לא מרגש אף אחד, צבי, עזוב.
- מר צבי בר:** שיירשם. אני מוותר לשנקר ואתה תשלם...
- עו"ד דוד מנחם:** אנחנו צריכים לקבל תקציבים גדולים יותר.
- מר יהודה סגל:** צבי, יש לי הצעה. תן לי לגבות את הארנונה ולקבל ממני מתנה 30 מיליון ש"ח מראש. מה אתה אומר?
- מר צבי בר:** תיכף נעשה מעשה חריג, ניתן לטובה להגיד מילה.
- מר יהודה סגל:** תן לי לגבות את הארנונה שחסר לך, 150 מיליון ש"ח, ואני נותן לך צ'ק 30 מיליון ש"ח מראש. מה אתה אומר?
- מר אריק נודלמן:** למה אתה צועק? למה אתה צועק?
- מר יהודה סגל:** כי הוא לא רוצה לשמוע את מה שלא נוח לו.
- מר אריק נודלמן:** תן לו לסיים.
- עו"ד דוד מנחם:** עכשיו, מה שאני רוצה לומר, דבר נוסף. צבי, דיברת, הזכרת כרגע את היטל הבצורת. אז תראה את האבסורד. כרגע, לא, הוא אומר שאתה מפריע לו לראות אותי. ראש העיר. ראש העיר אומר שאתה...
- עו"ד אברהם פומרנץ:** בכוונה.
- מר אריק נודלמן:** אברהם.
- עו"ד דוד מנחם:** כרגע אמרת היטל הבצורת, רצת לירושלים נגד היטל הבצורת. כן

נכון, לא נכון, לא משנה, נלך שזה יהיה נכון.

מר צבי בר: מה עשיתי?

עו"ד דוד מנחם: רצת נגד ההיטל בצורת.

מר צבי בר: אין דלת שלא הייתי שם.

עו"ד דוד מנחם: יפה. עכשיו מה יוצא? שמצד אחד אתה מזכיר את זה שאתה נגד היטל הבצורת, מצד שני בעליית הארנונה אתה נותן להם חיוב.

מר אריק נודלמן: הבנו, הבנו.

עו"ד דוד מנחם: שנייה רגע, לא סיימתי.

מר אריק נודלמן: אבל הבנו. אבל ביקשנו, ביקשנו שערב ארוך, בוא נעשה קצר. הבנו את הנקודה.

עו"ד דוד מנחם: שנייה רגע, עוד לא דיברתי. עכשיו, אז היטל הבצורת מצד אחד...

מר יהודה סגל: תן 40. במקום 30 הוא נותן 40.

עו"ד דוד מנחם: מצד אחד אתם מנסים להתפאר שאתם נגד היטל הבצורת, מצד שני אתם מעלים את הארנונה בתקופה שכולם רואים שזה פוגע להם בכיס.

מר צבי בר: ברור.

עו"ד דוד מנחם: לכן, מה שאני אומר זה דבר כזה: אני חושב, כמוכן אנחנו מתנגדים, מבחינתי...

מר צבי בר: ברור.

עו"ד דוד מנחם: לנושא של העלאת הארנונה. מה שאני אומר, או שיעלו, אני נגד, אבל מבחינתכם לפחות שיעלו את הארנונה פחות, או בתקופה מאוחרת יותר, או תעשו אפילו דירוג מבחינת משפחות.

מר צבי בר: אוקיי, ברור.

עו"ד דוד מנחם: אי אפשר סתם, מצד אחד לומר 'אני נגד היטל הבצורת, אבל אני אכניס להם פי 2 מהיטל הבצורת בארנונה'. זה מה שאתם עושים.

מר צבי בר: תודה.

מר אריק נודלמן: אני מבקש, תודה.

מר צבי בר: אני, ברשותך, היו"ר, אני רוצה להסביר...

מר אריק נודלמן: שנייה, יש רמי פדלון.

מר צבי בר: פדלון, בבקשה.

מר רמי פדלון: אני רציתי לומר שגם אני לא אוהב לשלם יותר, אבל אני חושב שחברי המועצה, יש לנו אחריות על התפעול התקין של העיר. ויש 3 סיבות שאני רואה למה אין ברירה להעלאת הארנונה. הנושא הראשון שני רואה זה אינפלציה. 2009 היתה אינפלציה של 3.7% עד היום. אז אם אנחנו מעלים את הארנונה ל-2010, חלק מזה ילך בכלל על הוצאות של אינפלציה והעלאות במשק. הדבר השני זה תאגיד המים, שאתם יודעים עליו. תאגיד המים יוצר חוב של 30 מיליון ₪.

מר צבי בר: שוד לאור היום.

מר רמי פדלון: לשנה הבאה. ואין, אפשר להגיד: 'בואו תסתדרו, תפטרו, תייעלו, תצמצמו'. זה אומר שאנחנו נותנים שירותים פחות טובים לתושבים, פוגעים בהם משמעותית, ולכן אני חושב שאין ברירה. הדבר השלישי זה גם עדכון של תעריפי גמלאים שעלו ל-5 מיליון ₪, שגם זה פתאום נפל ככה.

מר צבי בר: זה לפני שבועיים נחת עלינו, לא ידענו, שילמנו 5 מיליון ₪ בום.

מר רמי פדלון: אז בסך הכל...

מר צבי בר: לעובדים, לפנסיונרים.

מר רמי פדלון: זה ממשלתי, זה לא עירייה בכלל. אז כשאתה רואה את כל הנתונים האלה, אין ברירה לפי דעתי, אלא, עם כל הצער שבדבר, וזה באמת לא נוח, אבל לא רואה שום דרך אחרת להתמודד עם ניהול עיר, לשמור על רמת שירותים לעיר ברמה סבירה וטובה, ולכן אני אתמוך בזה.

מר צבי בר: זינגר, ואני הזכרתי, מדובר על 192 ₪ לשנה.

מר דני גולדשטיין: 16 ₪ לחודש.

מר ישראל זינגר: מה שאני רק רוצה...

מר צבי בר: 16.

מר דני גולדשטיין: 16 ₪ לחודש.

עו"ד דוד מנחם: רמי...

מר ישראל זינגר: חיים, חיים. מה שצורם אבל, שההעלאה, תסתכל על הכל, יש סעיפים אנבלוק. אם כבר, לפחות גם למראית עין, כמו שאמרת, דירוגים, דירות ג', ד'. קצת כמו שאני ציינתי או דברים אחרים. זה לא חייב להיות אותה מכה לכולם.

מר צבי בר: זינגר, בסדר. זינגר, אני כבר אומר לך, שאם בתאגיד המים, ויש לנו עימותים, יהיה שינוי – אנחנו נחזיר, כי תאגיד המים לקח לנו 30 מיליון ₪. זה אחד. דבר שני, חובות, אתה לא יודע מה אנחנו עושים בעניין זה. בצורה, אני לא רוצה להגיד ברוטאלית, אבל נוקשה מאוד אנחנו גובים את הכספים מה שאפשר. ויש גם חובות, טובה, את רוצה להגיד

משהו בזה? דקה.

גב' טובה דואני: יש פה הרבה חברי מועצה ש...

מר צבי בר: תקשיבו.

גב' טובה דואני: יש פה הרבה חברי מועצה, כמעט כולם מגיעים עם חייבים שיש להם בעיות, וכל אחד יודע שכמעט אין חייב בעיר שאנחנו לא מגיעים אליו בדרך זו או אחרת. אנחנו פועלים בתהליכים משפטיים, בתהליכים של עיקולי בנקים, בתהליכים של עיקולי חשבונות בנק, בתהליכים של גבייה מינהלית. ולכן, אני לא חושבת שהרעיון להגיד להגביר את הגבייה...

מר ישראל זינגר: ...את הגדולים.

גב' טובה דואני: כולל הגדולים. מר זינגר יודע שכדי להגיע, יש שם תיקים שמתדיינים בבית המשפט משנת '98, היום אנחנו ב-2009 עם 6...

עו"ד רמי גני: למה זה מתנהל כל כך הרבה זמן?

גב' טובה דואני: זה לא הליכים שלנו, זה הליכים של בתי המשפט.

עו"ד רמי גני: זה לא בתי המשפט.

גב' טובה דואני: מערכת ההוצאה לפועל לא עובדת...

עו"ד רמי גני: אם עיריית רמת גן לא מופיעה לדיון ודוחה אותו 5 פעמים זה לא בעיה של בתי המשפט.

גב' טובה דואני: זה לא נכון. יש לנו...

מר צבי בר: אוקיי, הבנו.

עו"ד רמי גני: אני ראיתי פרוטוקולים.

מר צבי בר: חיים, אתה רוצה להוסיף? חיים, אתה רוצה להוסיף?

מר חיים קונביץ: אני רוצה לענות.

מר צבי בר: תשובה, בבקשה.

מר חיים קונביץ: ולהסביר, שילמדו מזה, אז יהיה יותר קל לשכנע. קודם כל, לגבינו להטיל ארנונה נוספת הוא דבר כואב ולגבות את זה, זה גם קשה. לכן אנחנו לא שמחים על ההזדמנות להגדיל את הנפח של הארנונה. למר זינגר, בקשר למחיקת חובות – אז קודם כל, כלל ברמת גן, לא מוחקים חובות של בעלים. רק של שוכרים. זאת אומרת, אם אחד יש לו בית ישן, עלוב, הוא לא משלם – לא מוחקים את החוב. אלא ימכור, יבנה, ימות, אז יורשים ישלמו.

מר דני גולדשטיין: תסביר לו למה, הוא לא מבין.

מר חיים קונביץ: רגע, רגע, אני אסביר. תסביר. ...יום הדין. אנחנו, כלל, לא מוחקים בעלים. נכסים של בעלים, בבעלות. רק בשכירות. נכון, יש לנו חובות, שנים לא מחקנו, מכיוון שלמחוק את החובות זה עסק יקר מאוד. אנחנו בשביל למחוק חוב להביא למועצה, צריך להביא עם חברת חקירות שחיפשו את הבנאדם או לא מצאו, או חיפשו את הבנאדם ואין לו אמצעים. יש כל מיני צרות. עורכי דין ביקשו אלפי שקלים על כל תיק.

מר יהודה סגל: אני מוכן לתת לך כסף, חיים.

מר חיים קונביץ: תרשה לי רגע. אני אקח, תביא לי כסף אז נדבר. אבל אתה רק מדבר, אז מה נדבר? כאן, כאן, במועצה. עכשיו ככה. יש לנו בעיות עם החובות, זה הזכרתי בעלים לא מוחקים, ולמחוק עולה כספים. נוסף לזה, אם אנחנו רוצים למחוק חברה, חברה בע"מ, יש הרבה חברות שקמו, קיקיוניות, ונעלמו, אין סימן. בשביל למחוק חברה, ואם יש 10... שמגיע להם כסף מהחברה, מטילים על העירייה, זה הכיס העמוק, שהיא תשלם לעורך דין בעד מחיקת החברה מרשימת החברות. אז אנחנו לא מוחקים. מכיוון שהמחיר האחרון שביקשו בעד מחיקת חברה זה 5,000 ₪. ויש הרבה, חנות קטנה או זה, בשביל מחיקה, שום דבר לא יצמח. תן לי לגמור.

- מר יהודה סגל:** אם חייב נכס ששווה מיליונים מה אתה עושה איתו?
- מר חיים קונביץ:** אני אתן לך.
- מר אביהוא בן-משה:** מה זה קשור עכשיו? אני לא מבין.
- מר חיים קונביץ:** אנחנו נעקל את הנכס.
- עו"ד דוד מנחם:** מה הקשר בין מחיקת חברות לבין גביית ארנונה? חיים, לא הבנתי מה הקשר בין מחיקה לבין גביית ארנונה.
- מר חיים קונביץ:** מר זינגר התחיל עם מחיקת חובות. אני רשמתי ואתה הספקת לשכוח, מה אני יכול לעשות?
- מר אריק נודלמן:** אל תהיו כולם פרשנים, יש פה אחד שמדבר וזהו זה. כולם חכמים עכשיו.
- מר חיים קונביץ:** ואני מדבר רק על מחיקת חובות. אנחנו מתכוננים בישיבות המועצה הבאות להביא מחיקת חובות, נשקיע הרבה כסף בזה וזה הרבה מיליונים. יש עוד חלק שאנחנו לא נוגעים, מכיוון שמשרד הפנים לא צייד אותנו עם סמכויות. זה חובות מסופקים. יש מחיקת חובות, חוב אבוד ויש חוב מסופק. המפקח על הבנקים, לכל בנק יש לו מה זה חוב מסופק. לא שילם כך וכך חודשים, קיבל כך וכך התראות, התערבות עורך דין. עיריות נשאר פתוח, השאירו את זה להתקוטטות בינינו לבין הביקורת.
- מר אריק נודלמן:** רמי, רמי.
- מר חיים קונביץ:** עכשיו, אין לשכוח שאנחנו, יש רשת הנחות, יש 29 סוגי הנחות. שום הנחה לא שלנו. זה הורים שכולים מביטחון ונכים ונכים מלידה ועוורים. כל מיני. כל ההנחות האלה, למעשה מי שצריך לשלם את הארנונה של הנכים האלה זה או ביטוח לאומי או משרד הביטחון. יש כל מיני מוסדות.

- עו"ד רמי גני:**
בעיה עם ההנחות.
- אבל אנחנו לא מדברים על הנחות, לא מדובר על הנחות פה. אין
- עו"ד דוד מנחם:**
אנחנו בעד הנחות, הפוך.
- מר חיים קונביץ:**
יש הנחות ש...
- עו"ד רמי גני:**
להפך, דווקא משום...
- עו"ד דוד מנחם:**
בעד. הוא אומר לך לגבות מהגדולים, אתה אומר למחוק לו את החברה. הוא אומר לך תגבה מהחברה, מהגדולים.
- עו"ד צביקה ניר:**
אבל למה אתה מפריע לו?
- מר חיים קונביץ:**
יש הנחות למעוטי הכנסה.
- עו"ד דוד מנחם:**
לא, שאלות הכוונה.
- מר חיים קונביץ:**
יש הנחות מעוטי הכנסה, ואם אתה רוצה תבוא, אני אתן לך ספרות לקרוא מה זה.
- עו"ד דוד מנחם:**
אבל צריך תשובה לעניין.
- מר צבי בר:**
תקשיב לו, תקשיב. תקשיב לו.
- מר חיים קונביץ:**
הדבר, מה שהעלה מר סגל...
- מר ישראל זינגר:**
רגע, אבל שאלתי...
- מר צבי בר:**
בסדר, בסדר, שמענו.
- מר חיים קונביץ:**
יש דברים חוזרים, אני רשמתני.

- עו"ד דוד מנחם:** זינגר, זה תשובות לשאלות שלך בכלל? זינגר?
- מר צבי בר:** דוד.
- מר חיים קונביץ:** אנחנו לא משנים דירוגים של סיווג בתים או אזורים. אנחנו לא במקום הזה עכשיו. לא אסור, זה צריך אישור משרד הפנים, זו פרוצדורה ארוכה.
- מר אריק נודלמן:** טוב, אפשר לעבור להצבעה?
- עו"ד רמי גני:** לא, לא.
- מר חיים קונביץ:** רגע, רק לענות לכמה בקצרה. מר סגל דיבר עם ראשלי"צ, קיבל תשובה, זו לא דוגמא, לא דוגמא מתאימה לנו. על חניונים אנחנו גובים מה שמקובל, אנחנו לא שותף לחניון. הלוא כולם טוענים שבעיר אין מספיק חניה, שיבנו חניונים רק. יש כאלה שרוצים לפטור מארנונה רק שיקלו על התנועה והחניה. אז זה מתנגד.
- מר יהודה סגל:** גם את החניה. אתה לא יכול...
- עו"ד רמי גני:** לא, לא, נבנה בניינים בלי חניות וניתן להם אישורים, זה הפתרון.
- מר חיים קונביץ:** אין לנו פיקוח על המחירים, אין לנו.
- עו"ד רמי גני:** נבנה בניינים כמו בארלוזורוב בלי חניות...
- מר חיים קונביץ:** רק שמר מנחם דוד..
- עו"ד רמי גני:** ואחר כך נבכה.
- מר חיים קונביץ:** שלא יגיד שלא הזכרתי.
- מר אריק נודלמן:** מנחם.

מר חיים קונביץ: אנחנו לא מדברים כאן על היטל השבחה, לכן תסלח לי אם אני לא...

מר אריק נודלמן: טוב, תודה.

מר דוד בנימין: להלן...

עו"ד רמי גני: רגע, לא, לא. עוד מילה אחת...

מר דוד בנימין: סליחה, נגמר הדיון. סליחה, נגמר הדיון.

מר אריק נודלמן: ישראל, ישראל, נתתי לכולם. נתתי לכולם זמן.

מר ישראל זינגר: לא, אני רוצה להעיר שתי הערות לחיים קצרות, מה קרה? אנחנו לא עושים בכוח.

מר אריק נודלמן: משפט אחד בבקשה וזהו. סיימנו.

עו"ד רמי גני: גם אני משפט אחד מבקש.

מר ישראל זינגר: אני, קודם כל, לגבי, לא ענית לי על דבר אחד, רק תאמר לי אם זה נכון, אולי אני טועה, זה נכון מה שלוקחים ממשרדי הממשלה, זאת אומרת משרד הביטחון? לא לפי אזורי המיסוי השונים אלא לוקחים משהו אחיד? זה בסדר מה שלוקחים? אני שואל.

מר חיים קונביץ: אנחנו לוקחים מה שבסדר. היה דיון עם מנכ"ל משרד הביטחון לפני שתי קדנציות, עשינו הסדר ולפי חוק, ואני יכול רק לתת לך בשורה טובה, מותר להגיד טובה, שטלפן אליי מי שממונה במשרד הביטחון... לא להגיד?

מר אריק נודלמן: לא צריך.

מר חיים קונביץ: ישלמו. משרד הביטחון רוצה לשלם לנו את המיסים מראש לשנה

הבאה.

מר אריק נודלמן: טוב, תודה חיים. רמי, משפט.

עו"ד רמי גני: משפט אחד, רק לגבי מה שנאמר כאן לגבי הנחות. דווקא אני נמצא בוועדת הנחות, ומשום מה הערימה הולכת וגדלה כל פעם של אנשים שמבקשים. אז מה זה אומר? זה אומר שלאנשים קשה יותר. צריך לעשות כאן הפרדה, לא להעלות את הארנונה לתושבים. אפשר להעלות בתחומים אחרים, לא להעלות ארנונה לתושבים. רבותיי, המצב של האנשים לא פשוט והערימה של הבקשות, ונמצא כאן חברי, יכול להגיד, הולך וגדל.

מר דוד בנימין: אוקיי, להלן...

מר אריק נודלמן: אברהם, בבקשה. משפט. שנייה. תדבר למיקרופון.

מר צבי בר: תקשיבו לבעלי הניסיון.

עו"ד אברהם פומרנץ: אני רוצה לומר שאנחנו, יש לנו איזה מין הנחה כזאת שצריך לחזק את הטיפול בחובות. להרוג אנשים, לטפל בחובות. אני יושב במסגרת קטנה מאוד מאוד, זו הוועדה להנחות במיסים, ומגיעים אלינו, ופה חבריי יושבים פה, יודעים. לא פעם מקרים קשים ביותר, שהעירייה, וכרגע אני מדבר בתור אופוזיציה כבר, העירייה לוחצת ולוחצת ולוחצת. ופעמים רבות לא כל כך בצדק. תמיד יש לנו הרי שיחות עם טובה והיא לא הכי רעה בעולם, אני אומר לכם, אפשר לדבר איתה. אבל...

מר ישראל זינגר: אף אחד לא אמר שהיא רעה.

עו"ד אברהם פומרנץ: אבל המנגנון לוחץ, ולפעמים לוחץ מאוד. כך שזו לא פרה קדושה לבוא ולהגיד בכל מחיר תמיד ולכל אחד לגבות. זה לא הולך כך.

מר אריק נודלמן: זהו, חברים.

מר צבי בר: דוד.

מר דוד בנימין: להלן הצעת ההחלטה. אנחנו מבקשים לאשר: (א) אישור צו הארנונה לשנת 2010 של עיריית רמת גן. שיעור העדכון הנו 1.63%. בקשה להעלאה חריגה בשיעור של 4.5% (ב) אישור צו הארנונה של רמת אפעל וכפר אז"ר. שיעור העדכון הנו 1.63%. פלוס בקשה להעלאה חריגה בסך של 4.5% (ג) עדכון הנחות בארנונה של רמת אפעל וכפר אז"ר בהתאם לצו הארנונה של רמת גן. (ד) אישור תת סיווג לבתי מלון בבורסה עפ"י דברי ההסבר בסוף החוברת של צו הארנונה שהוגשה אליכם.

מר צבי בר: אמרנו על רמת אפעל משהו אחר.

מר דוד בנימין: נכון, הם מקבלים את אותה ארנונה שהיתה להם.

מר צבי בר: זה שיוסיף.

מר ישראל זינגר: אז למה כתוב העלאה?

מר יהודה סגל: זה משהו אחר.

מר דוד בנימין: האחוז. אבל צו הארנונה שלהם נשאר כבמקור.

מר צבי בר: אני מבקש שתחזור על רמת אפעל ותאמר כמו השנה החולפת.

מר דוד בנימין: עם התוספת.

מר צבי בר: תכניס את זה.

מר דוד בנימין: נכון. צו הארנונה שלהם לא משתנה. אנחנו לא מקבילים את זה לצו הארנונה של רמת גן. אלא ממשיך אותו דבר. אבל, ההתייקרות מקבלת את אותה התייקרות על בסיס צו הארנונה הקודם.

מר ישראל זינגר: וההתייקרות...

מר דוד בנימין: נכון, נכון. אבל צו הארנונה הוא בסיסי, מה שהיה.

מר ישראל זינגר: הוא אומר משהו אחר.

מר צבי בר: לא, זינגר, זה לא משהו אחר.

מר דוד בנימין: לא נכון. אוקיי, להלן ההצבעה לבקשה...

מר אריק נודלמן: רגע, אני מציע...

מר צבי בר: זה רמת גן וזה רמת אפעל. שניהם עולים ככה.

מר דוד בנימין: נכון. הבנו? אוקיי.

מר אריק נודלמן: שנייה.

מר דוד בנימין: עכשיו הצבעה שמית ביקשו.

עו"ד אברהם פומרנץ: להעלות את זה להצבעה בבקשה.

מר דוד בנימין: מי בעד?

מר אריק נודלמן: רגע.

מר ישראל זינגר: 3... שנים יש.

מר אריק נודלמן: יש סיכוי שאנחנו נצביע פה אחד פה?

מר דוד בנימין: לא, לא. רוצים הצבעה שמית.

מר ישראל זינגר: הצבעה שמית.

מר דוד בנימין: רוצים הצבעה שמית. מי בעד?

מר צבי בר: רגע, למה שמית?

מר דוד בנימין: ביקש, ביקשו.

מר צבי בר: מי?

מר דוד בנימין: יצחק שחם, אלי מוסרי, צבי בר, אריק נודלמן, אביהוא בן משה, חיים גלרמן, צביקה ניר, אברהם פומרנץ, רמי פדלון, עליזה בורגר, ציפי חיזקי, דני גולדשטיין, גדי בלושטיין, צחי זליכה, רועי ברזילי. זהו, בעד. מי נגד? ככה: אילן מאירי, ישראל זינגר, ד"ר אבי ליליאן, יהודה סגל, רמי גני, עו"ד אביבית מאור ועו"ד דוד מנחם. כמה נספר?

מר צבי בר: אוקיי, אני רק רוצה להעיר הערה לאנשי האגפים שיושבים מאחור.

מר דוד בנימין: רגע, רק ראש העיר...

מר צבי בר: כשאתם רואים את התקציב תבינו שזה לא אוטומטי, זה גיהנום, זה דרך חתחתים ואתם צריכים עם פינצטות להבין מה זה אומר.

מר דוד בנימין: להלן הסיכום: 15 בעד, 7 נגד והאישור של הארנונה לשנת 2010 אושר. עכשיו אנחנו...

החלטה: הוחלט ברוב קולות (15 בעד – מר צבי בר רה"ע, מר אלי מוסרי סגן רה"ע, מר יצחק שחם סגן רה"ע, מר אביהוא בן משה סגן רה"ע, מר אריק נודלמן יו"ר מועצת העיר, מר חיים גלרמן, עו"ד צביקה ניר, עו"ד אברהם פומרנץ, מר רמי פדלון, גב' עליזה בורגר, גב' ציפי חיזקי, מר דני גולדשטיין, עו"ד גדי בלושטיין, מר צחי זליכה ומר רועי ברזילי, 7 נגד – מר ישראל זינגר, ד"ר אבי ליליאן, מר אילן מאירי, מר יהודה סגל, עו"ד רמי גני, עו"ד אביבית מאור נמרודי ועו"ד דוד מנחם) לאשר את צו הארנונה לשנת 2010 בפירוט כלהלן:

א. אישור צו הארנונה לשנת 2010 של עיריית רמת-גן. שיעור העדכון הינו 1.63% - בקשה להעלאה חריגה בשיעור של 4.5%.

- ב. אישור צו הארנונה של רמת-אפעל וכפר אז"ר. שיעור העדכון הינו $1.63\% +$ בקשה להעלאה חריגה בשיעור 4.5% .
- ג. עדכון הנחות בארנונה של רמת-אפעל וכפר אז"ר בהתאם לצו הארנונה של רמת-גן.
- ד. אישור תת סיווג לבתי מלון בבורסה עפ"י דברי ההסבר בסוף חוברת צו הארנונה.

מר אריק נודלמן: אנחנו סוגרים.

מר דוד בנימין: רגע, רק שנייה. אנחנו מפסיקים...

מר אריק נודלמן: שנייה, אנחנו סוגרים את הישיבה.

מר דוד בנימין: הישיבה הזו...

מר אריק נודלמן: הישיבה הסתיימה.

מר דוד בנימין: נכון. עכשיו, אתם יודעים שחברה שלנו חיתנה את בנה, גבי ציפי חיזקי.

מר ישראל זינגר: מזל טוב.

מר דוד בנימין: והיא ביקשה לחלק לכם, להמתיק את חייכם עם עוגה טובה. אז אנחנו בהפסקה הזו מחלקים עוגה.

מר אריק נודלמן: 5 דקות הפסקה.

מר דוד בנימין
מנכ"ל העירייה

מר אריק נודלמן
יו"ר מועצת העיר